

ning, Noget, vi Alle maa paaffønne; men jeg antager dog, at jeg vil komme til at bruge Subventionen, og jeg tror at være enig med det ærede Finantsudvalg om Betydningen af denne Subvention. Jeg skal ikke nu gaa nærmere ind paa Detaillerne deraf. Det følger af sig selv, at der til dette Forhold maa knyttes en direkte Indskrivning paa alle Statsbanernes Stationer, og det skal jeg sørge for. Fremdeles skal jeg sørge for, at den Overenskomst, man her maatte faae afluttet, saavel som den, der allerede er afluttet, om en Fart fra London til Parkeston bliver kundbar paa en nogen anden Maade end hidtil. Jeg tænker at gjøre det derved, at der paa enhver Statsbanestation i Landet bliver gjort et klart og tydeligt Opflag, ikke alene om Farten, men ogsaa om Taxterne, jeg tror, at det vil være en passende Maade at orientere Affenderne paa. Jeg skal tillade mig at bemærke, hvad jeg allerede har udtalt for Finantsudvalget, at jeg har en særlig Grund til netop nu at ønske denne Bevilling, og det er den, at jeg efter det Skøn, jeg skal have over Forholdet, ikke kan se rettere, end at der nu er et Vendepunkt. Om man end ikke kan erklære Landet for rent, frit for enhver Misstande — vi maa jo i denne Henseende være meget forsigtige — mener jeg dog, at man for Sjyllands og Jhns Bedkommende i dette Dieblit kan ophæve Bekjendtgjørelsen om Torve- og Markedsforbud saavel som om Forsendelse mellem disse Landsdele. Selvfølgelig kunne disse Landsdele ogsaa sende til andre Steder i Indlandet. Til Sjylland regnes i denne Forbindelse Samsø, og Bornholm maa ogsaa tages med. Det omtalte Forhold vil blive hævet i Dag. Jeg mener, man kan gjøre det med Føje; thi i Sjylland har der ikke siden Nytaar været noget Tilfælde, og i Jhn har der aldrig været noget. Ærede Medlemmer kunne vel have hørt Tale om et og andet Tilfælde, som har været under Underjøgelse og er forekommet mistænkeligt; ja, dem har der været mange af. Men det var netop Meningen ved Forsølgelsen af Svinedifteritis, at Alt skulde underjoges, og hvis man i den sidste Tid fra Sjylland har hørt et Tilfælde omtale, hvor der har været Spor af Sygdom, saa er der hele Besætningen bleven nedslaaet, og befunden sund, efter at et enkelt mistænkelig Tilfælde var overstaet. Jeg antager saaledes, det er forjvarligt at gaa til at ophæve de omtalte Forbud. Paa Lolland-Falster har der i Januar Maaned været et eneste Tilfælde, som var meget omfattende, og paa Sjælland har der i Februar Maaned været eet Tilfælde. Søvrigt er Sundhedsstilstanden

i disse Provindser fuldstændig god. Jeg antager imidlertid, at det efter den Forsigtighed og Omhu, hvormed vi pleie at gaa frem i disse Forhold, vil være rigtig at holde nogen Afspæring — jeg siger ikke total, men nogen Afspæring — saaledes at der ikke forsendes med samme Frihed som tidligere fra disse Landsdele til andre Dele af Landet eller mellem dem selv indbyrdes. Derimod er der efter Sundhedsstilstanden ingen Grund til at lægge Hindringer i Veien for Exporten fra nogen Del af Landet, naar den sker ved direkte Indskrivning. Der er ogsaa, som bekjendt, et andet Middel, hvorved man kan overbevise sig i hvert enkelt Tilfælde, om der er Noget i Veien, idet hver eneste Dyr bliver undersøgt ved Dyrslægetilsyn. Samtidig med, at Markedsforbud og lignende Indskrænkninger bortfalde, vil for de Amtet i Sjylland, hvor det har været anordnet, ogsaa det ved Svinedifteritisloven hjemlede kommunale Tilsyn bortfalde, og for største Delen af Landet, kunne vi altsaa bevæge os med Frihed. Det følger af sig selv, at de Foranstaltninger, man tror at burde iværksætte, ogsaa maa ønskes at faae nogen Betydning for vort Forhold til Udlandet; om de ville faae en saadan Betydning, er det selvfølgelig mig umuligt i dette Dieblit at sige Noget om. Ærede Medlemmer vide jo vist nok, hvor vi før have haft Forbindelser, og hvor vi ikke have det mere, og det vilde jo være glædeligt, om vi i nogenlunde nær Fremtid kunde optage dem igjen. Jeg skal pege paa en enkelt, som Mange maaste ikke have Die for, idet den særlig gjælder for en enkelt Del af Landet. Det er nemlig den Udførsel, der fra Nørrejylland, Nord for Limfjorden, finder Sted af levende Dyr, især Grise, til Norge, en Forbindelse, som vistnok er lige nyttig for begge Parter. Der har aldrig været nogen Sygdom i denne Del af vort Land, saa det vilde være meget ønskeligt, om denne Forbindelse atter kunne blive sat i Værk. Om det lader sig gjøre at komme til de gamle Handelsforbindelser, tør jeg selvfølgelig ikke sige noget nærmere om; man bør gjøre for det, hvad man kan. Men der er en anden Ting, som man heller ikke bør have ude af Die, nemlig hvorledes andre Lande, med hvilke vi ønske at have Handelsforbindelser, stille sig med Hensyn til Indførelse andet Steds fra. Jeg har allerede slaaet paa det tidligere; det gjælder særligt overfor de Nordamerikanske Fristater. De Herrer erindrer vistnok, at for nogen Tid siden blev der i New-York anholdt noget Plæsk her fra Danmark. Man kan jo sige, at dette ikke betyder Meget i Praxis, men